

525. Teba, Bože, chválime

1. Te-ba, Bo-že, chvá-li - me, te - ba, Pa - ne, vy - zná - vame, me - no tvo - je slá - vi - me,
 2. Cheru bí - ni, an - je - li bez pres - ta - nia o - sla - vu - jú; Se - ra fí - ni hor - li ví
 3. Pl - né sú zem, ne - be - sá tvo - jej slá - vy, ve - leb - no - sti, a - po - štol - ský zbor ple - sá
 4. Te - ba Ot - ca sláv - ne - ho, Cir - kev svä - tá zve - le - bu - je, Sy - na tvoj - ho pra - vé - ho

1. vrúc - ne vďa - ky ti vzdá - va - me; te - ba, Ot - ca večnos - ti, zem ce - lá vždy chvá - li, ctí.
 2. Svä - tý! stá - le pres - pe - vu - jú; svä - tý Boh na vý - sos - ti, pre - svä - tý Pán moc - nos - tí.
 3. a ve - le - bí Ťa z vďač - nos - ti. Pro - ro - ci sa kla - ňa - jú, mu - če - ní - ci česť vzdá - vá - jú.
 4. v celom sve - te vychva - ľu - je; tak i Du - cha Svä - té - ho, Te - ši te - ňa ver - né - ho.

5. Slávy Kráľ si, Kriste náš, Otca Syn si od večnosti; večnej slávy berlu máš, stúpils' k nám na svet z výsosti; [skrže smrť a vzkriesenie získal si nám spasenie.:]
6. Bránu pre ľud veriaci raja otvorils' večného, sedíš včul' po pravici v sláve Otca nebeského; [odtiaľ na svet máš stúpiť, živých, mŕtvych tu súdiť.:]
7. Daj nám preto milosti, služobníkom tu skrúšeným a daj pomoc z výsosti drahou krvou vykúpeným; [daj, nech raz sa s tvojimi radujeme svätými.:]
8. Spasíš ľud svoj, ó, Pane, požehnaj dedičstvu svojmu, prosíme Ťa láskavo, milosť hojnú, daj každému; [ráč veriacich spravovať, večnosťou odmeňovať.:]
9. Ctíme Ťa po všetky dni, teba, Bože, vebíme; celý svet sa ti korí, v teba, Bože, my veríme. [Ráč nás času každého ochraňovať od zlého.:]
10. Ó, zmiluj sa, žiadame, ostaň, Pane dobrý, s nami; milosť tvoja, dúfame, nech je s tvojimi dietkami. [Ty si naša obrana, duše našej ochrana!:]